

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: H.C. Andersens Eventyr bd. VI kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. VI kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. VI kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr06val-shoot-idm139779800638512/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. VI kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

V 25 *Klokken* > *Kirke-Klokken*; 52 *Kobbeltrommer* > *Kjedeltrommer*; 75 *rører* > *bevæger*; 87 *Skríbens* > *Referent* (*Udstillings Correspondent r*), alle rettet i EHF.

Supplerende punkter

Kortslutninger

Dette ord kan være en passende metafor for den nærliggende afskriver- og sætterfejl at udelade den ene af to på hinanden følgende fraser, sætninger eller perioder, der begynder eller ender ens. Typografudtrykket »begravelse« betegner nemlig enhver overspringelse helt ned til enkeltord, uanset om konteksten lægger dem nær. En række tekstvarianter skal betragtes under dette synspunkt.

II 27 Svalens spørgsmål »vil De?» fordobles i **B**, måske blot som lydmalning, men se II 52 *Næste Dag blev det klar Frost, – og saa kom Foraaret*; allerede **B** indskyder og *saa blev det Tøe*. Man har ikke trykms. til II 27, men til II 52, uden **B**'s tilføjelse; så de to utvivlsomt ægte rettelser behøver ikke at være restitution af gamle formuleringer, men de kan være det.

II 62 *Jeg tror, jeg veed, jeg tror det m* > *Jeg tror, jeg veed, – jeg tror, det* (kan være) **A** > *Jeg tror, det B*. **B** kan være en kortslutning, men kan også være rettet for at undgå de fulde formers dobbeltydighed: »jeg tror – nej jeg ved – nej jeg tror«? eller »jeg tror nok, at jeg ved – jeg tror, at det ...«?

IV 155 *ja forklar, fortæl, giv os det i Ord: C* udelader *fortæl*; kortslutning? eller lettelse af et tungt sted?

V 134 *Et gyldent Æg; [det var varmt endnu. Hun O >] hun lagde det ved sit Bryst og Varmen blev*; når *Hun* > *hun*, når der ikke er identiske ord i passagen, og når det af sammenhængen fremgår, at svanen netop er fløjet op fra ægget, må man vel her regne med en ændring og ikke med en sætterfejl; men **O**'s form forekommer bedre.

V 137 *Jeg fornem om (de danske Adelsmand, der ...) > Jeg fornem saa meget smukt, jeg fornem om ... B*; Da **krO** ikke har bidraget til apparatet, kan man her ikke gætte på restitution af en gammel overspringelse; rettelser skal gøre den sære konstruktion *fornem om* mindre stødende.

Se endvidere III 33, hvor to liniers forskel i **O** og **A** kan være en kortslutning, omend en stryning af pladsmangel er sandsynligere, samt V 127₁₁, der muligvis også forklares anderledes. Emnet kortslutninger udoer enkeltordet smuldrer altså næsten bort.